

Công việc '3 Ds' trên x Đài

ĐÀI LOAN - Sau năm ngày đến c B Du L ch Đài Loan h ng d n đi thăm nh ng th ng c nh và đi m h n n i ti ng c a hòn đ o n m phía Đông Nam Trung Qu c, có cái tên th m ng là Formosa - “hòn đ o xinh đ p” - chi u 12 tháng 9, chúng tôi háo h c đáp xe taxi t Đài B c đ n Đào Viên, thăm “Văn Phòng Tr Giúp Lao Đ ng Di Dân và Cô Dâu Vi t Nam,” m t t ch c phi chính ph , do Linh M c Nguy n Văn Hùng t ch c.

M t s “Lao Đ ng Di Dân” Vi t Nam t p cùng công nhân các s c dân khác trong cu c bi u tình ph n đ i s đàn áp và m nh tay c a c nh sát Đài Loan khi lũng b t nh ng “Runaway Migrant Workers” (Lao Đ ng Di Dân b ch y). (Hình: Hà Giang/Ng&#i Việt)

T i n i đây, chúng tôi s có c h i g p g , chuy n trò, tâm s và tìm hi u v đ i s ng c a công nhân Vi t Nam qua Đài Loan theo di n “xu t kh u lao đ ng,” ho c các cô dâu Vi t Nam l y ch ng Đài Loan, hi n đang sinh s ng t i đây.

Chính ph Đài Loan có ch ng trình “nh p c ng ng&#i lao đ ng” r t m nh m . Theo tài li u c a B Lao Đ ng Đài Loan, hi n x s này có kho ng 360 ngàn lao đ ng di dân, đa s đ n t nh ng n&#c đang phát tri n, nh Indonesia, Philippines, và Vi t Nam, trong đó theo tài li u c a

Cô dâu và lao động Việt tại Đài Loan (Kỳ 1)

Tác Giả: Hà Giang / Nguyễn Việt

Thứ Năm, 07 Tháng 10 Năm 2010 11:56

Bà Lao Động Đài Loan, người lao động di dân đến Việt Nam đồng hàng thảnh nhì, chỉ sau Indonesia.

Những “lao động di dân” này, đến Đài Loan với mục đích tìm cách giải quyết cuộc sống cực kỳ khó khăn nghèo túng của họ tại quê nhà, và để đối phó với nguy cơ vắng bóng “kế m m t ít t n mang về quê h n g sau m t t h i gian l u đ y,” họ phải đảm nhận những công việc mà người Đài Loan m nh danh là công việc “3 Ds,” những công việc mà người dân bản xứ “chê,” không ai thêm làm.

“3 Ds” là gì?

Đó là 3 chữ D, bắt đầu của những chữ: “Difficult” (khó khăn), “Dirty” (bẩn thỉu), và “Dangerous” (nguy hiểm).

Tại sao lại Difficult?

Có hai cô Thu thì biết!

Chúng tôi tình cờ gặp Thu, 24 tuổi, và Hạnh, 26 tuổi, hai cô gái lao động di dân khi đi thăm “chợ đêm” ở một ngõ hẻm của Đài Bắc. Giữa những tiếng ồn ào líu lo tại, chúng tôi mừng rỡ khi thoáng nghe được tiếng Việt Nam, và quyết định ghé thăm chào hỏi.

Một cô dâu người Việt Nam lấy chồng Đài Loan tại Đài Bắc trả lời: “Hiện phúc à?” khi được hỏi cuộc sống của cô có... hiện phúc không. (Hình: Hà Giang/Người Việt)

Thu cho biết quê Thanh Hóa, đến Đài Loan theo diện “xuất khẩu lao động” được hơn một năm nay. Thu làm việc tại một viện dưỡng lão, được gọi là nơi nấu cơm ăn cho người già tại Đài Loan.

Trách nhiệm của Thu là săn sóc 12 cụ già tuổi từ 68 đến 75. Thu làm việc mỗi ngày từ 6 giờ sáng đến 8 giờ tối, và hầu như không có giờ nghỉ ngơi.

“Công việc khó khăn và căng thẳng lắm chứ. Các cụ vì yếu nên tính tình bướng bỉnh, em phải kiên nhẫn cho cụ này thì đã biết cụ khác rêu rĩ!”

“Nhớu khi em buồn bã cảm lên chuyện ăn thì đã phải chịu đựng, lo cho cụ khác.” Thu tâm sự.

Còn tại sao lại Dirty?

“Thì chắc hẳn, các cụ không thể đi vệ sinh được, mình phải lo họ thì không biết làm sao được?”

Cô dâu và lao động Việt tại Đài Loan (Kỳ 1)

Tác Giả: Hà Giang / Ngái Việt

Thứ Năm, 07 Tháng 10 Năm 2010 11:56

Hôm nay, đến Đài Loan đã gần hai năm, giờ thích.

Ngoài Hôm nay và Thu, trong lúc đi mua sắm tại một khu tập trung nhiều tiệm tạp hóa tại Đài Bắc, chúng tôi cũng đã gặp được một số cô dâu Đài Loan, đa số là y cháng già hơn mình từ 15 đến 20 tuổi, hiện đang làm việc tại đây.

Cuộc gặp gỡ tình cờ, cũng là nhờ nghe được người nói tiếng mẹ đẻ của họ nói chuyện. Chúng tôi gặp nhau tay bắt mặt mừng, chuyện trò tíu tít, nhưng phải vội vàng vì phải đi theo thời khóa biểu của đoàn.

Trước khi tiễn già, anh Tùng, người quay phim đi cùng đoàn vội hỏi chúng tôi hỏi một cô là cuộc sống của cô có hạnh phúc không?

Thay vì trả lời, cô chỉ thán thánh cái câu hỏi: “Có hạnh phúc không à?” Và ánh mắt trông theo cô vì cô đã không chỉ làm anh Tùng, mà chúng tôi cũng mãi vướng ván.

Trên đường tại Đài Bắc đến Đào Viên, tôi than là sao các cô gái Việt Nam, cô nào trông cũng xinh đẹp, nhưng lại hao gầy và xa vắng thế.

“Không xinh đẹp sao được! Cô nào cũng được tuyển chọn bao nhiêu vòng mới đến được đây!” Anh Tùng chua chát.

Khuôn mặt của những người chúng tôi gặp trong tình cờ khiến chúng tôi càng nóng lòng đi sâu vào hành trình tìm hiểu hoàn cảnh của những người Việt Nam đang sống trên đất Đài.

Chỉ hơn nửa giờ đồng hồ nửa thôi!
Chúng tôi sắp gặp họ.

Nếu có mặt giác đầu tiên của chúng tôi thì những ngày đầu bước chân đến Đài Loan là một nỗi nhọc nhằn này sao giờ người Việt Nam thì, giờ thì cái nóng, thì đến một khi nào mà hơi dính nhớt nhớt vào áo, đến những cơn mưa phùn đến bất chợt, và những tòa nhà hấp mà cao chen chúc nhau, và những phố đông người thì phố phố, thì Đào Viên, là một thị trấn nhỏ, còn giờ người Việt Nam hẳn là, với dòng xe cộ như một cái, những con hẻm ngoằn ngoèo, và đặc biệt là đầu đầu cũng thấy những quán ăn nhỏ ven ven những phố nhỏ chi chít xe hơi, và vài bàn ghế thô sơ.

Chúng tôi không có nhiều thì giờ để rong chơi. Những tài xế lái Taxi tại Đài Bắc, bạn gặp với những phố ở Đào Viên, sau khi loay hoay kiếm mãi mới ra được chỗ, vì, cũng giờ người Việt Nam, những phố ở Đài Loan không dễ tìm, cuối cùng rồi cũng được chúng tôi đến cửa “Văn Phòng Trợ Giúp Lao Động Di Dân và Cô Dâu Việt Nam.” Kim đồng hồ chỉ đúng 4 giờ 30 phút chiều.

Một vài nhân viên cửa văn phòng, những cô gái Việt Nam trước đây cũng qua Đài Loan theo dòng cô dâu, đón chúng tôi vào khuôn viên khiêm nhường, những người là những người quản lý cửa những người di dân lao động, và cô dâu Việt Nam trên một khách sạn nhỏ.

Đa số những người chúng tôi gặp hôm đó là thanh niên thiếu tuổi, và cô dâu và lao động di dân, khoảng từ 24 đến 32 tuổi. Cửa của chuyên trò nhiều, cửa của nhìn những ánh mắt chờ đợi trên những khuôn mặt non trẻ, chúng tôi đã cảm nhận được nỗi khó khăn của họ.

Tôi liên tục được nhìn thấy “Dangerous” khi gặp họ, một cô gái xinh đẹp, mới 24 tuổi, cầm một tờ giấy khi sắp được một máy tính xách tay của họ làm việc.

“Em đang ở đây để như văn phòng cha Hùng giúp theo các pháp lý đòi hỏi nhân bản thì người Hùng tâm sự.

Hùng, khoảng 28 tuổi, cầm một tờ giấy, những người, được gọi đó, gọi đầu, và nhìn Hùng bằng cái nhìn đầy thách thức. Họ là người và họ là mình?

Nhìn đi nhìn “xuất khẩu lao động”

Sau khi mang hành lý đến khách sạn gần đó lấy phòng, chúng tôi được Taxi đón đến một Thánh đường gần đó để đi thánh lễ, do Linh Mục Công, phó giám đốc “Văn Phòng Trợ Giúp Lao Động Di Dân và Cô Dâu Việt Nam” chủ trì. Linh Mục Hùng cho biết đa số những người đến đây qua đây theo dòng “xuất khẩu lao động.”

Vừa bước vào khuôn viên thánh đường nhỏ, những chiếc xích, khoàng hơn 100 người, Tùng quay sang tôi thì thào: “Toàn là người trẻ thôi!”

Vâng, tuổi trẻ Việt Nam sống như lưu đày đang đứng trước mắt chúng tôi. Một hệ thống minh quá, những ánh mắt pha nét buồn, chịu đựng, họ đã thành dùi cui của những người chúng tôi gặp ở đất nước này.

Cha Hùng cho biết sáng ngày mai, nếu muốn, chúng tôi có thể tháp tùng một nhóm công nhân đón chuyển xe lửa tại Đào Viên đến Đài Bắc để tham dự hai cuộc biểu tình được tổ chức liên nhau của công nhân đây.

Cuộc biểu tình như thế, sẽ diễn ra trước ty công sát Đài Bắc, để phản đối số người tay cưa công sát Đài Loan khi lòng biết những người lao động di dân bị chèn ép, mà chính phủ Đài Loan gọi là “Runaway Migrant Workers.”

Cuộc biểu tình như thế trước Bộ Lao Động Đài Loan, cũng là Đài Bắc để yêu cầu tăng lương căn bản, và được cải thiện công bình.

“Tôi sao những người lao động di dân phải bị chèn ép?” Tôi hỏi.

“Chỉ đi tham dự cuộc biểu tình thì sao chứ!” Linh Mục Nguyễn Văn Hùng mỉm cười.

Cuộc hành trình của chúng tôi sáng mai mới thực sự bắt đầu!

Cô dâu và lao động Việt tại Đài Loan (K 1)

Tác Giả: Hà Giang / Ng&#i Vi&t

Thứ Năm, 07 Tháng 10 Năm 2010 11:56

K sau: Chi phí môi giới lao động, nguyên nhân dẫn đến hiện tượng bỏ trốn, khi đi du lịch các vấn đề liên quan đến ngành lao động nước ngoài.